

КИРИЛ ЕФРЕМОВ

УМЕТНИЧКА ГАЛЕРИЈА — СКОПЈЕ

ART GALLERY — SKOPJE

1984

КИРИЛ ЕФРЕМОВ

KIRIL EFREMOV

Организатор: Уметничка галерија —
Скопје

Одговорен уредник: Боро Митриќески

Осврт: Владо Величковски

Каталог, ликовно обликување и излож-
ба: Жарко Н. Този

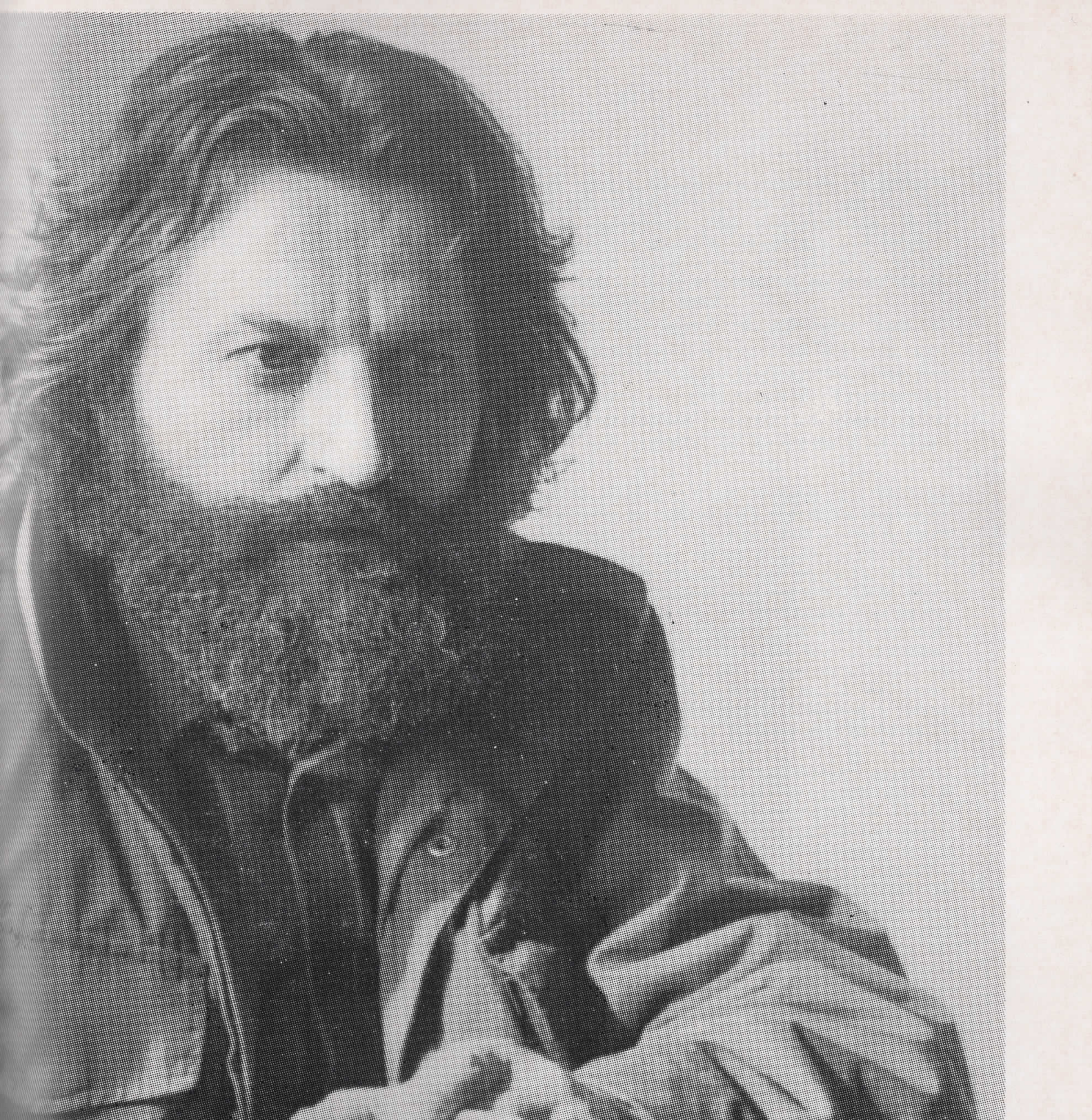
Превод на англиск: Јасминка Чокрева-
Филип

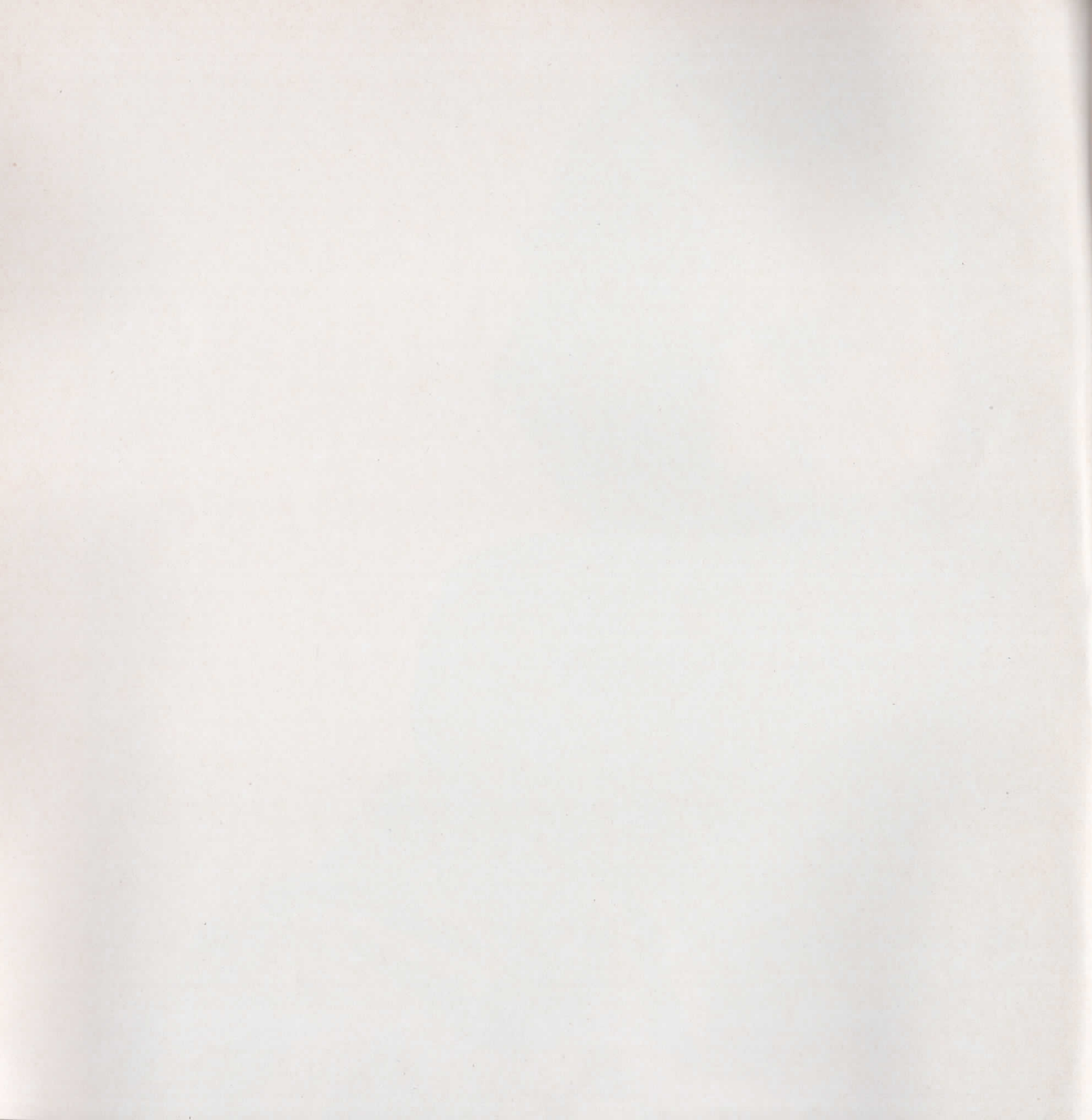
Портрет фотографија: Миланчо Младе-
новски

Фотографии: Мирослав Јовановиќ

Печати Графичко издавачки завод „Гоце
Делчев“ — Скопје

Тираж: 400 примероци

Творечкиот чин во себе носи наизменични напливи од ирационалното и рационалното. Има нешта сосем непредвидливи, или можеби пак, интуитивни. Тоа е налик на кренати раце кон височина, да се досегне космосот. Ваквиот екуменски однос на демиургот кон творечките предизвици, всушност, значи едновремено понирање во длабочините на сопственото јадро, кон својата абисалност, во сопствената срцевина и тацитовското „*Cogito ergo sum*“.

Непредвидливото претпоставува состојба на привидно несознание што ќе се случи со надворешниот свет, или што не ќе се случи од разузденоста и авантурата на духот. Таа авантура, се чини, е некаков единствено можен пат кон трајната, кон содржајноста на суштеството, кон неговиот пулс, треперења спрема отсликот на невидливото, тоа е неодминлива еманација како произлез од постоечкото во хемисферата на нашата потствест.

Сликарското и уметничко творештво произлегува од неколку природни фактори. Од интуитивноста, нагонската страст за отелотворување на сопственото ехо до тоталност, и од сознанието дека нашето привремено тело, нашето привремено траење на земјата ја зголемува тензијата на стравот поради вистината оти не ќе сме во состојба да го изнесеме нав иделина сето она што всушност нх измачува. Сите можни осцилации на духот, сите пориви, ерупции и експлозии во творечката екстатичност претставуваат своевидно цедење, еден вид сопствено самоизлучување врз белината на платното. А таа белина метафизички застрашува како амбис, како бездна. Тоа е процес од целосна вибрација што прераснува во можен патоказ за толкување, илуминирање и одгатнување на суштината на човековото пулсирање, конечно и можност за разоткривање на блескавите и темни ходници во неговото суштество.

Можеби, ваквиот духовно креативен однос или процес, апроксимативно нè уверува за сопственото авторобување од задоволство и убаво измачување низ катарзата на личната езотеричност до конечната, не така лесно дофатлива еуритмија. Тоа е патување низ коридорите на неизвесноста, во кое привидно ослободени од своето секојдневно рацио, се нурнуваме во можната бесконечност на трансценденталниот предизвик за целосно трансформирање на психофизикусот во можебидна сублимација. Всушност, тоа длабинско копање и симултано враќање во себе, значи враќање кон сопствениот центар, во духовната длабочина на своето суштество. Спуштањето во центарот значи огромна концентрација и творечка ерудиција со акрибија истткена од сите фундаментално значајни процеси, од духовните до техничко-технолошките елементи за создавање на комплетно уметничко дело.

За такво нешто, нашето суштество треба да изврши целосна подготовка. Таа се одвива со години во распон од духовната до занаетската како реципрочна условеност и взаемна интегралност. Но пред сè, и над сè, претходи зреењето на ликовното дело. Тоа претставува вид на биолошко органска составка кај творецот без која не би била условена функцијата за метаболички баланс и живот. Во тој контекст, зреењето на делото значи перманентна мисловна окупираност и ангажман. Зародишноста на делото се истражува пронаоѓа најпрво во себе, потоа меѓу луѓето и во паралелистичките идентификации со природата.

Безмерната страст, клокотот и ерупциите како своевиден метафизички говор на крвта и сензумот прозвучени со неодминливите звуковни контрапункти, претставуваат појдовен и елементарен фондус од компоненти кои, всушност, се бесценети чинители за акцелерантно мултиплицирање на слики, визии и композициски имагинации. Во таа смисла, креативниот чин прави несекојдневна трансформација со творецот. Атељето просторно ги отфрла своите видни ансамбли што овозможува неговиот волуменски простор да прерасне во трансцедентално бесконечен. Несетно исчезнува чувството за сопствената тежина на телото. Започнува процесот на сопствената катарза и инкарнирање на застрашувачката белина на платното, кое при ваква констелација се елиминира од својата материска суштина. Тоа прераснува во волшебна огледало на душата, која по необјасливи корелации езда со копулациска идентификација во светот на непознатото. . .

Само времето и светлината се бесконечни. Животот продолжува да се обновува според еволуцијата и законите на природата.

The creative act in itself bares continuous movements from the irrational and to the rational. There is something unpredictable or maybe yet intuitive. It resembles upward raised hands extending to the cosmos. This kind of an ecumenical relation of the creator with the creative reason, actually means a simultaneous diving into the depth of the personal cell, to the heart of the Tacitian „Cogito ergo sum“.

The unpredictable assumes a condition of illusory unknowing, what will take place with the outside world, or what will happen with the unbridled adventurous spirit. That adventure seems to be the only possible way towards the secret, the full essence, the pulse, the shimmer of the reflection of the unseen, that is the eternal emanation, as a result of the existing in the hemisphere of our subconsciousness.

The painting and the creative act result out of several natural factors. From the intuitive, the instinctive passion for incarnation of the personal echo to the totality, and from the knowhow that our temporary body and our temporary existence on earth, enlarges the tension of fear of the truth, since we shall not be in a position to bring out to light what troubles us. All of the possible oscillations of the spirit, all the drives, eruptions and explosions of the creative ecstasies represent a certain draining, a certain personal self-cure over the whiteness of the canvas. That whiteness metaphysically frightens as a abyss, chasm. It is a process of total vibration that grows into a potential direction for the interpretation, illumination and the solving of the essence of the human pulsing, finally the possibility to uncover the glowing and the dark halls in his being.

Possibly this kind of a spiritual-creative relation process, approximately ratifies the personal self-slaving for pleasure and a pleasant suffering through a catharsis of the personal esoterics to the final and not so easily reachable eurhythmics. That is a journey through the halls of the uncertainty, in which illusory freed rationality we dive into, a possible endlessness of the transcendental challenge of total transformation of the psychophysique, possibly a sublimation. Actually that digging into depth and the simultaneous returning into its self, means a great concentration and a creative erudition with a woven thoroughness of all the fundamentally important processes from the technical and technologic elements for the creation of a complete artistic work.

For such a thing our being has to complete a total preparation. It occurs during the years, in a span from the spiritual to the craftsmanship, as a reciprocal condition and a mutual integrality. First of all and above all, precedes the maturing of the art work. It represents a kind of a biologic, organic content, without which the creator will not have a conditional function for the metabolistic balance and life. In that sense the maturing of the work means a permanent intellectual occupation and engagment. The blooming of the work is researched, firstly finding parallels in its self, afterward among the people and in nature.

The immense passion, the gurgle and the eruptions of a kind of a metaphysic speech of the blood and the sense lined by the eternal sound counterpoints, represents a basic and elementary fund of components, that actually are invaluable parts for an accelerated multiplication of painting, visions and composition imaginations. In that sense the creative act makes a unusual transformation with the creator. The studio eliminates its wall space allowing the volume space to become transcendently endless. The feeling for personal weight of the bodies imperceptibly disappears. The process of the personal catharsis and incarnation begins on the whiteness of the canvas, with such a constalation eliminates the personal material essence. It represents a magic mirror of the soul, tha through unexplained corelations that disapper with a copulation indentification in the world of the unknown

Only time and light are iternal. Life continues to regenerate according to the evolution and nature's rules.

КИРИЛ ЕФРЕМОВ (1938) спаѓа во редот на, сега веќе, помладата средна генерација, која го најави своето присуство во современата македонска ликовна уметност на почетокот на шеесеттите години. Тоа беше група, тогаш младиу метници (Анастасов, Перчинков, Ристески, Ташковски, Чемерски и др.) од кои повеќето излезени од Академијата во Белград, кои во годините на седмата деценија го започнаа својот творечки пат за да се развијат во зрели уметници кои ги преземаа и продолжија современите текови во македонската ликовна уметност. Тие создаваа во значително поповолни општествени и духовни околности во време кога паралелно се одвиваше активност на уметниците од старата генерација, потоа на групата „Мугри“. „Најмладите пет“ други. Со нивното дејствување беше подготвен погоден терен а покритично, претпазливо но и смело прифаќање на современите уметнички текови, за расчистување на основните теоретски и практични прашања во ликовната уметност, за поврзување на традицијата и современото итн.

Ефремов, следејќи го својот внатрешен порив, се определува за тенденцијата на фантастичното сликарство во југословенската уметност, и тоа пред се на белградската група „Медијала“. Во почетокот формално но подоцна и содржински тој ќе преземе од неа некои елементи и настојувања што ќе му послужат како почетен импулс и основа за изградување ликовен јазик со повеќе личен печат. Така, Ефремов, рано ја открива својата наклонетост кон интелектуализам и рефлексен пристап во уметноста, во почетокот со напор да се надмине позитивистичкото искуство преку еден романтичен занес кој ги респектираше и фигуративните визуелно препознатливи податоци. Но постепено, како карактеристична константа во неговото сликарство, ќе стане превладувачкото присуство на темата и дескрипцијата како и на класичниот знает. Тој гледа во поврзувањето а минатото, идеалот на ренесансата и искуствата на сегашноста можност за постигнување интегралност на сликата. Тој инз тензијата на својот темперамент и интимни пориви ги поврзува и преобразува елементите на стварноста. фантазијата и сонштата во „барокни“ целини со призвук на музејска патина но и непосредно тактилно чувствување на сликарската материја. Покрај извесната наивност во постапката тој се открива како пасиониран негувач на валерско сликарство, како хедонист во манипулирањето со бојата, чија тонска скала и фактура се во тесна зависност од неговите моментни расположенија и преокупации. Тој занесно и импулсивно се определува за долову-

KIRIL EFREMOV (1938) belongs to the line of the younger middle generation, that introduced its presence in the Macedonian art at the beginning of the sixties. It was a group of young artists Anastasov, Perchinkov, Tashkovski, Chemerski and others of which the majority of them came out of the Academy in Belgrade, and in the seventies began their creative journey, to become mature artists that accepted and continued the contemporary trends in the Macedonian art. They created in rather favourable social and intellectual conditions, in a period when there existed a parallel activity by the artists of the elder generation and the groups „Dawn“ and „The Youngest Five“ as well as others. With their activity convenient grounds were created for critical, cautious and a courageous acceptance of the contemporary artistic trends, to clear the basic theoretical and practical questions in the art and to connect the tradition and the contemporary and so forth.

Following his inner drive Efremov decides for the tendency of the fantastic painting in the Yugoslav art, firstly for the Belgrade group „Medial“. At the beginning only formally, but later on he even will accept contents from it, some elements and aims that will be of use to him, as a starting impuls and a basis to develop an artistic language with a more personal seal. Hence, Efremov discovers his affinity for the intellectualism and the reflexive approach in the art quite early, at the beginning with an effort to overcome the positivistic experience, throughout a romantic fervor that respected the figurative and the visually recognizable facts. Yet gradually as a characteristic constant will prevail the presence of the subject, the description as well as the classic skill. In the linking of the past he sees the ideal of the renaissance and the experience of the present, a possibility to achieve a complete of the painting. Through the tension of his temperament and his intimate drives he connects and transforms the elements of the reality, the fantasy and the dreams into „baroque“ totalities with the reminiscence of a museum coating, as well as a direct tactile feeling for the painting materia. Besides the certain naivity in the act, he uncovers himself as an avid foster of the value painting and as a hedonist in the manipulation of the colour, whose tone scale and the structure are in a close dependence of his immediate moods and preoccupations. He enthusiastically and impulsively decides to capture „contents of the subconsciousness“ with

ваџе „содржини на потсвеста“ со изразит афинитет за она што се наречува „сликарска вештина создадена низ векови“.

Немирниот дух на Ефремов, кој напреднато реагира на она што се случува во и околу него, некогаш е интровертно расположен и свртен кон интимни реминисценции и медитативност, што се изразува и во поранешните апстрактно-асоцијативните ликовни решенија, но едновременно и многу повеќе е усмерен на екстровертен начин на изразување содржини поврзани со урбаната визуелна иконосфера. Во неговиот „прилагоден“ надреализам се појавуваат структурирани елементи на новата фигурација и попартот, поминувајќи кон крајот на седмата деценија и раните седумдесетте години низ една фаза на академски „комбиниран далиевски“ надреализам. Ефремов поседува необична спремност да се соживее и интерпретира теми, содржински различни, на стилски диферентен начин, почнувајќи од фолклорната традиција, пејзажи и мотиви од современоста.

Во сликарството на Ефремов е присутна носталгија кон значење на делото, афирмирајќи ја сликата како говор каде предметот има примарна улога и значење на симбол. Тој ја асимилира другата натуралистичка струја на надреализмот, спротивна на ортодоксната бретонска концепција за автоматизам и „диктат на мисли во отсуство на секаква контрола од страна на разумот“. Емотивната и љубопитна природа на нашиот уметник реагира на сензациите што доаѓаат од околината и светот распнат помеѓу класичното ликовно меѓе и искуствата на модерната уметност кои се сведуваат на акцептирањен а предметното и визуелниот податок. Визијата во творештвото на Ефремов е вообличена крајно рационално внесувајќи модифицирана форма на далиевскиот метод на објективен случај“. Претпочитајќи идеја и мисла тој ја употребува за делумно преобразување и продирање во суштинатан а предметот. Преку сликарството Ефремов сака да зборува, укажува и опоменува на некои опасности за човекот во денешниот свет, (техничка цивилизација, војна, екологија и др.). Неговиот надреализам претставува еден вид визуелна „предметна нарација“ во која едновременно егзистираат повеќе елементи со различна форма и значење. Во кластичната иконографска структура на една слика комбинирани се предмети од минатото и сегашноста, опфатени најчесто со една фуриозна романтичарска полет, повеќе агресивно отколку смирено и контемплативно. Тој го применува методот на јукстапозиција на предметите но не со толкав судир меѓу „привидната и логична нужност“ кој ќе предизвика дра-

an outstanding affinity for what has been called „a painting skill created throughout the centuries“.

Efremov's restless spirit reacts intensely to what goes on around him, at times he is in an introvert mood and orientated toward intimate reminiscences and meditation, reflected in the earlier abstract-associative artistic solutions, yet at the same time he is even more directed to an extrovert way of expressing the contents connected to the urban visual iconosphere. In his „adapted“ surrealism appear structured elements of the new figuration and the popart, that toward the end of the seventh decade and the early seventies transit in to phase of an academic „combined Dali“ surrealism“. Efremov owns an unusual readiness to become accustomed and to interperd subject matters that differ in content, in a stylistic dissimilar way, starting from the folklore tradition, the landscapes and the motives from the contemporary times.

In Efremov's painting there is a presence of nostalgia towards the meaning of the work, establishing the painting as a speech in which the object has a prime role and a meaning of a symbol. He assimilates the other naturalistic currents of the surrealism, opposite to the Bretonian orthodox conception for automatism and a „dictate of thoughts in an absence of any kind of controle by the mind“. The emotional and the curious nature of our artist reacts to the sensations that arise from the surroundings and the world crucified between the classic artistic craftsmanship and the experiance of the modern art, that come visual information. The vision in Efremov's opus is formed quite rationally, introducing a modified form in Dali's „method of an objective case.“ Preferring an idea and thought, he uses it for a partial transformation and a penetration into the essence of the object. Efremov through the painting aims to speak, to point and to warn, of the dangers to man in today's world (the technical civilization, war, ecology and etc.). His surrealism represents a certain kind of a visual „objective narration“ in which at the same time exist more elements with a different form and meaning. In the plastic iconographic structure of a painting combined with objects from the past and the present most often are grasped by a furious romantic drive, more aggressive then se-

матичност на визијата туку повеќе како „сликарски асамблаж“ на постојни предмети од животот во нивните можни и логични односи, без значително да го изменува нивниот интегритет и смисла. Во сликарството на Ефремов е повеќе присутен еден вид современ магијски реализам, со призивок на фантастика, и особено во делата кои датираат од 1976. година од денеска, еден вид „популарен“ романтичарски придушен „предметен симболизам“. Тонскиот регистар е студен скоро монохромна што ја зголемува морничавоста и осаменоста на оголените „Шуми“, и „Ентериери“. третирали прецизно, линеарно и аглесто. Неговата екстатичност и занес добиваат би рекол посмирена форма, ритам и музика. Потсвеното е распоредено и структурирано во целата композиција, во формата ит емните тонови, некаде изразено како реминисценција на минатото, немирна но со придушен скоро сомнамбулен призивок. Ефремов го евоцира минатото помирувајќи се со некои контрадикторности и дилеми во своето сликарство. Токму затоа е значајно како искрен психолошки документ, сведоштво за еден постојан немир и истражување. Дури и автопортретот е претставен како реминисценција, како „разголен“ предмет, покрај старите рамови, фотографии и други предмети, кои добиваат некоја своја „музејска митологија“. Ирационалното и мрачното како да избива од позадината на тие развиорени „предметни асамблажи“ кои илузионистички се поставени во еден полутростордимензионален геометриски простор. Тука предметот се осмислува во целина со другите предмети, како нивно надрирање или поставување слика во слика, натуралистички и помирливи, емоционално придушено обоени, халучинантни. Енигматичноста се пронаоѓа во општата атмосфера на сликата, скоро собласна и опустошувачка.

Покрај воодушевувањето на Ефремов класичната уметност, тој ја бара убавината во класична смисла туку повеќе инкорпорирана како конвулзивна експресија, повеќе низ неobiчното па и г рдите елементи како естетски принцип. Неговото сликарство е препот знатливо по начинот на кој постигнува „интегрална слика“, и во таа смисла континуирано е, но секогаш претставува и „отворен на неговиот класичен начин на сликање. Засистем“ за нови сензациии ои се прилагодени тоа, не е чудно кога ќе се сретнат хиперреалистички елементи, одредени искуства од фотографијата и друго, но интерпретирани со нему карактеристичниот полет.

rene and contemplative. He makes use of the juxtaposition method of the objects, yet not with a conflict between the „illusionary and the logical necessity“ that will creat dramatics of the vision, but a as „painting assamblage of the object that exist in life, in their possible and logic relations, with out an essential change of their integrity and sense. In Efremov's painting there is a greater presence of a certain kind of a contemporary magic realism with a fantastic tone ,especialy in the works that date from 1976 to the present day ones, in a „Popular“ romanticley muffled „object symbolism“. The tone range is cold, almost monochrome, that enlarges the eerieness and the lonelines sof the bare „Forests“ and „Interiors“ treated in a precise, linear and angle way. His extatics and preoccupation gain a more serene form, rythm and music. The subconscious is sorted out and structured in the entire composition, in the form and the dark tones. At places expressed as a reminisance of the past, restless, but atleast eith a subdued somnabulismic tone. Efremov evokes the past, accepting some contradictions and dilemas in his own painting. Therefore it is important as a sincere psychological document, an evidence of a constant restless and research. Even in his self-portrait he is depicted as a reminiscence, as a „striped“ object beside the old frames, photographies and other objects, that gain their own „museum mythology“. The irrational and the gloomy emerge from the background in those fluttering „object assamblages“, that illusionisticly are placed in a semithreedimensional geometric space. Here the object is percieved as a totality with the other parts, as their faame or by placing a painting within a painting, naturalistically acceptable and emotionally subdued in colour halucinations. The enigma is found in the general atmosphere of the painting, almost evil and devastating.

Besides Efremovs fascination for the classic art, he does not search for the beauty in the classic sense, but more as a incorporated way of convoluted expression, through the ments as an aesthetic principle. His painting is recognizable in the way he achieves a „integral painting“. In that sense in a continous way, yet always it represents an „open system“ for new sensations that are adapted to hi sclassic way of painting. Therefore it is not strange when hyperrealistic elements are seen, certain experiances from the photography and the other means, but interpeted in his very oën and characteristic drive.

Ефремов спаѓа во редот на оние уметници кои веруваат во моќта и значењето на вдахновението и имагинацијата во создавањето но исто така и во примарната улога на мислата и идејата, во емоцијата и рационалното, иррационалното и стварноста, потсвесното и виртуозната техника. Тука сек ридат противречностите и предизвиците на ова сликарство кое на свој начин е отворено кон нови искуства и сознанија.

Владимир Величковски

Efremov is among those artists that believe in the power and the meaning of the inspiration and the imagination. In the creation, as well as in the prime role of the thought and the idea, in the emotion and the rational, the irrational and the reality and the subconscious and the virtuosity of the technique. Here the contradiction and the challenges of this painting are hidden, that in its own way is open toward new experiences and knowhow.

Vlado Velichkovski

КИРИЛ ЕФРЕМОВ

Роден на 19. 12. 1938 во Штип. Слика-
рство завршил во училиштето за применета
уметност во класата на Лазар Личеноски и
Академија за лковна уметност I степен во
Белград.

Студиски патувања во: Франција, Ита-
лија и Швајцарија.

Члн на ДЛУМ од 1966 година.

Живее и работи во Штип ул. Вера Цири-
вири бр. 29/I, тл. 092-976.—

САМОСТОЈНИ ИЗЛОЖБИ:

- 1960 — (со Драган Биков), Народен музеј,
Штип
- 1965 — Работнички универзитет, Штип
- 1966 — Центар за култура и информации,
Скопје
- 1967 — Работнички универзитет, Струмица
- 1969 — Центар за култура и информации,
Скопје
- 1969 — Уметничка галерија, Куманово
- 1971 — Работнички универзитет, Штип
- 1972 — Уметничка галерија, Скопје
- 1981 — М. К. Астибо — култура на трудот,
Штип
- 1981 — Макпетрол-култура на трудот, Скопје

ГРУПНИ ИЗЛОЖБИ:

- 1967 — Современо македонско сликарство —
млада генерација, МСУ, Скопје и Нови
Сад
- 1967 — Ликовна средба на ликовните колонии
од Југославија, Палик, Суботица
- 1967 — Изложба на Струмичката ликовна ко-
лонија, Струмица
- 1968 — НОБ во делата на ликовните умет-
ници, Центар за култура и информа-
ции, Скопје
- 1968 — Современо Југословенско сликарство,
Работнички универзитет, Струмица
- 1968 — Цртежи и гвашеви — изложба на
ДЛУМ, салон на МСУ, Скопје
- 1968 — Изложба на Струмичката меѓународ-
на ликовна колонија, Струмица
- 1969 — Ангажирана уметност 1919—1969. Сло-
венградец
- 1969 — Современа македонска уметност во
Анкара и Истамбул, Турција
- 1969 — Изложба на Струмичката меѓународна
ликовна колонија, Струмица
- 1969 — Современа македонска уметност, МСУ,
Скопје
- 1969 — Современа македонска уметност, Јаши
и Пјатра Нимац, Романија

KIRIL EFREMOV

Born in Shtip on December 19, 1938. Gra-
duated painting in the School for Applied Arts
in the class of the professor Lazar Lichenoski
and Ist degree on the Art Academy in Bel-
grade.

Study trips in France, Italy and Switzer-
land.

A member of the Society of the Artists
of Macedonia, since 1966.

Resides and works in Shtip, ul. Vera Ci-
riviri br. 29/I tel. 092 22—976.

ONE — MAN EXHIBITIONS

- 1960 — (with Dragan Bikov), National Museum,
Shtip
- 1965 — Labours University, Shtip
- 1966 — Cultural and Information Center,
Skopje
- 1967 — Labours University, Strumica
- 1969 — Cultural and Information Center,
Skopje
- 1969 — Art Gallery, Kumanovo
- 1971 — Labours University, Shtip
- 1972 — Art Gallery, Skopje
- 1981 — M. K. Astibo-culture of the labour,
Shtip
- 1981 — Makpetrol-culture of the labour,
Skopje

GROUP EXHIBITIONS

- 1967 — Contemporary Macedonian Art-young
generation, Museum of Contemporary
Art, Skopje and Novi Sad
- 1967 — An Art Encounter of the Artistic Co-
lonies from Yugoslavia, Palich, Subotica
- 1967 — Exhibition of the Art Colony of Stru-
mica, Strumica
- 1968 — The National Liberation War in the
Works of the Yugoslav Artists, Cul-
tural and Information Center, Skopje
- 1968 — Contemporary Yugoslav Painting, La-
bours University, Strumica
- 1968 — Drawings and Gozuches, Exhibition of
the Society of the Artists of Macedo-
nia, Salon of the Museum of Contem-
porary, Art, Skopje
- 1968 — Exhibition of Strumica's International
Art Colony, Strumica
- 1969 — Engaged Art 1919—1969, Slivengradec
- 1969 — Contemporary Macedonian Art in An-
kara and Istanbul, Turkey

- 1969 — Селективна изложба на ДЛУМ
1969 — Современа македонска уметност, Ферара, Италија
- 1970 — Моето сакано дело, Уметничка галерија, Скопје
- 1970 — Нашето историско минато во ликовните дела, Уметничка галерија, Скопје
- 1970 — Струмичка ликовна колонија, Охрид, Скопје, Штип и Куманово
- 1971 — Изложба на Струмичката меѓународна ликовна колонија, Струмица
- 1971 — Современа македонска уметност, МСУ — Скопје
- 1971 — НОБ во делата на ликовните уметници од Југославија, Галерија на ЈНА, Белград
- 1971 — Генерација ликовни уметници, Центар за култура и информации, Скопје
- 1971 — Нашето историско минато во делата на ликовните уметници — најнови творби, МСУ — Скопје
- 1971 — Современа македонска уметност, МСУ — Скопје
- 1973 — Денови на македонската култура во Рим, 16 македонски сликари, Галерија Џулија
- 1975 — Денови на скопската култура во Белград, Галерија на културниот центар
- 1975 — Изложба на Југословенскиот портрет, Галерија на портретот во Тузла
- 1975 — ДЛУМ — цртеж, НУБ „Климент Охридски“, Скопје
- 1978 — Современа македонска уметност, Вања Лука
- 1978 — Избрани дела од меѓународната струмичка ликовна колонија, Суботица
- 1979 — Современа Југословенска уметност, Сينيот салон, Цетиње
- 1982 — ДЛУМ — цртеж, НУБ „Климент Охридски“, Скопје
- 1983 — Современа Југословенска уметност, Сينيот салон, Цетиње
- 1969 — Exhibition of Strumicas International Art Colony, Strumica
- 1969 — Contemporary Macedonian Art, Museum of Contemporary Art, Skopje
- 1969 — Contemporary Macedonian Art, Iasi and Piatra Neamt, Romania
- 1969 — A Selective Exhibition of the Society of the Artists of Macedonia.
- 1969 — Contemporary Macedonian Art, Ferrara, Italy
- 1970 — My Cherrished Work, Art Gallery,
- 1970 — Our Historic Past in the Artistic Works, Art Gallery, Skopje
- 1970 — Strumicas Art Colony, Ohrid, Skopje, Shtip and Kumanovo
- 1971 — Exhibition of Strumicas International Works of the Yugoslav Artists, Gallery of the Yugoslav National Army, Belgrade Art Colony, Strumica
- 1971 — The National Liberation War in the
- 1971 — Contemporary Macedonian Art, Museum of Contemporary Art, Skopje
- 1971 — A Generation of Artists, Cultural and Information Center, Skopje
- 1971 — Our Historic Past in the in the Works of the Artist-latest works, Museum of Contemporary Art — Skopje
- 1971 — Contemporary Macedonian Art, Museum of Contemporary Art — Skopje
- 1973 — Days of the Macedonian Culture in Rome, 16 Macedonian Painters, Gallery Julia
- 1975 — Days of Skopje's Culture in Belgrade, Gallery of the Cultural Center
- 1975 — Exhibition of the Yugoslav Portrait, Gallery of the Portrait in Tuzla
- 1975 — DLUM (The Society of the Macedonian Artists) — Drawings, National and University Library „Kliment Ohridski“, Skopje
- 1978 — Contemporary Macedonian Art, Banja Luka
- 1978 — Selected Works from the International Art Colony in Strumica, Subotica
- 1979 — Contemporary Yugoslav Art, The Blue Salon, Cetinje
- 1982 — DLUM (The Society of the Macedonian Artists) Drawings, National and University Library „Kliment Ohridski“, Skopje
- 1983 — Contemporary Yugoslav Art, The Blue Salon, Cetinje

НАГРАДИ И ПРИЗНАНИЈА:

- 1965 — Ноемвриска награда за сликарство, Собрание на општина Штип
- 1968 — Прва награда за сликарство, на Општинската Културно Просветна Заедница, Штип
- 1969 — Откупна награда на МСУ — Скопје, Наше историско минато
- 1980 — Награда за сценографија на Републичките драмски смотри
- 1981 — Наградан а ДЛУМ, „Лазар Личеноски“ — награда за сликарство
- 1983 — „Климент Охридски“ — награда за цртеж

AWARDS AND RECOGNITIONS:

- 1965 — The November Award for ainting, Assembly of the Municipal of Shtip
- 1968 — First Prize for Painting, by the Municipal Cultural and Educational Association, Shtip
- 1969 — Purchased Prize by the Museum of Contemporary Art — Skopje, Our Historic Past
- 1980 — An Award for Scenography on the Republic Drama Review
- 1981 — An Award by DLUM (The Society of the Artists of Macedonia) „Lazar Lichenoski“ for painting
- 1983 — „Kliment Ohridski“ — an award for drawing

БИБЛИОГРАФИЈА

П. /Паскал/ Гилевски
Раскошна барокна визија.
Нова Македонија, Скопје, 21.
05. 1965

(С. П.)

Заеднички настап на штип-
ските сликари
Нова Македонија, Скопје, 10.
09. 1966

Ц. А.

Штипски сликари
излагаат во Битола
Вечер, Скопје, 17. 09. 1966

Кирил Ефремов

„Цртеж“ репродукција
Нова Македонија, Скопје, 21.
11. 1966

Паскал Гилевски

Актот како главен мотив
(Кирил Ефремов)
Нова Македонија, Скопје, 23.
11. 1966

И. Ст.

Изложба на учесниците во
ликовната колонија
Струмица
Нова Македонија, Скопје, 02
12. 1966

Ј. Поповски

Скопје — една богата нн-
деља
Политика, Белград, 05. 12.
1966

Anonimus

Makedonski slikar Kiril
Efremov izlaže u Skoplje
Glas Slavonije, Osjek, 07. 12.
1966

Т. /Ташко/ Ш. /Ширилов/

Изложба на младите
македонски сликари
Вечер, Скопје, 02. 03. 1967

Владимир Урошевиќ

Широчина и страст
/млади македонски сликари/
Нова Македонија, Скопје,
12. 03. 1967

Марко Арсовски

Доследна сликарска
генерација
Млад Борец, Скопје, 27. 01
1967

Анонимус

10 штипски уметници
во Битола
Народна просвета, Скопје, 01.
03. 1968

Абаџиева-Димитрова Соња

Петски интерпретации од
видливото до невидливото
Скопје, Современост, 1968. бр.
4, април, стр. 396—398

Гилевски Паскал

Шарениот профил на ДЛУМ
Скопје, Современост, 1969, бр.
1, јануари, стр. 96—98

Анонимус

Изложба на Кирил Ефремов
Вечер, Скопје, 07. 05. 1969

П. /Паскал/ Гилевски

Сликари на еден друг живот
Вечер, Скопје, 10. 05. 1969

О. /Олга/ Спирковска

Кирил Ефремов: Визиите се
посилни од мене
Нова Македонија, Скопје, 17.
05. 1969

Анонимус

Југословенски савременици
ко је ко у Југославији
Хронометар, Белград, 1970

С. П.

Три изложби во Штип
Нова Македонија, Скопје, 21.
11. 1971

Анонимус

Изложба во Скопје
/Кирил Ефремов/
Вечер, Скопје, 14. 03. 1972

Анонимус

Кирил Ефремов излага
во Скопје
Вечер, Скопје, 04. 04. 1972

Анонимус

Самостојна изложба на
Кирил Ефремов
Нова Македонија, Скопје, 06.
04. 1972

Анонимус

Изложба на Кирил Ефремов
Нова Македонија, Скопје, 09.
04. 1972

Анонимус

Македонски ликовни
уметници во Романија
Вечер, Скопје, 11. 04. 1972

Н. Митревски

Овој свет, непресушен —
разговор со К. Ефремов
Нова Македонија, Скопје, 11.
04. 1972

Анонимус

Внатрешност /К. Ефремов/
Вечер, Скопје, 12. 04. 1972

Ташко Ширилов

Во постојан подем: Совре-
мена македонска уметност во
СР Романија
Вечер, Скопје, 29. 04. 1972

Анонимус

Изложба /Кирил Ефремов/
Вечер, Скопје, 06. 05. 1972

Богдан Мусовиќ

Една надреална визија —
К. Ефремов
Млад Борец, Скопје, 13. 05.
1972

Петковски Борис

Видовите на ангажираноста
во македонска ликовна
уметност
Скопје, Разгледи, 1972,
ноември, бр. 9, стр. 931—940

Ташко Ширилов

Подем на македонската
култура во странство
Вечер, Скопје, 28. 11. 1972

Абаџиева-Димитрова Соња
Надмоќта на младите
Скопје, Современост, 1973, бр.
1, јануари, стр. 109—111

Томислав Османли

Како да се
„Примени“ Хичког?
Млад Борец, Скопје, 1973

Соња Абаџиева-Димитрова
Надмоќта на младите —
есенска изложба на ДЛУМ
Нова Македонија, Скопје, 03.
01. 1973

Boris Petkovski

Brevi note sui pittori partici-
panti all' esposizione, 16 pit-
tori macedoni contemporanei,
Galleria Giulia, Roma,
maggio, 1973

Dario Micacchi

Nuova pittori macedoni, 16
pittori macedoni contemporanei,
Galleria Giulia, Roma,
maggio 1973

Н. Митревски

Искрено за себе
(Драган Биков)
Нова Македонија, Скопје, 16.
10. 1973

Абаџиева-Димитрова Соња
Следбениците на Бретон во
македонското сликарство
Скопје, Разгледи, 1973,
ноември, бр. 9, стр. 951—969

Науме Радичевски

Ретроспективна изложба
на ДЛУМ
Студенски Збор, Скопје, 14.
01. 1974

Паскал Гилевски
Раскошна гранка од ставови
— изложба на ДЛУМ
Нова Македонија, Скопје, 31.
01. 1974

М. Д.

Присутан лирског сликарства
Борба, Белград, 11. 02. 1974

Владимир Величковски

„Повторна средба“
Нова Македонија, Скопје, 18.
08. 1974

Абаџиева-Димитрова Соња

По повод изложбата
„Революционерното минато во
македонската уметност“ во
МСУ — Скопје, VIII—IX
Скопје, Современост, 1974, бр.
7, септември, стр. 665—667

Владимир Величковски

Спектар на ликовни
насочености
Нова Македонија, Скопје, 08.
12. 1974

Паскал Гилевски

Македонска ликовна
варијанта
Вечер, Скопје, 14. 12. 1974

Науме Радичевски

Изложба „30 години ДЛУМ“
Студенски Збор, Скопје, 17.
12. 1974

Анонимус

Усовршување (К. Ефремов)
Вечер, Скопје, 12. 04. 1975

Анонимус

НОБ во делата на македон-
ски ликовни уметници
Вечер, Скопје, 14. 05. 1975

Анонимус

Повторно чувствување на
Револуцијата
Нова Македонија, Скопје, 16.
05. 1975

Анонимус

Раѓање на една слика
(К. Ефремов)
Вечер, Скопје, 31. 05. 1975

Паскал Гилевски

Возвишена тема на НОБ
Вечер, Скопје, 31. 05. 1975

М. Ж.

Сутра почињу дани
скопске културе
Политика, Белград, 01. 12.
1975

П. А.

Почели „Дани скопске
културе“
Борба, Белград, 03. 12. 1975

Анонимус

Дани, недеље
НИН, Белград, 07. 12. 1975
В. /Владимир/ Величковски
Почеток што ветува
Нова Македонија, Скопје, 14.
12. 1975

Анонимус

На темелима потврђених
вредности
Борба, Белград, 05. 02. 1976

П. Т.

Новата сезона почнува со
Струмичката колонија
Нова Македонија, Скопје, 08.
01. 1977

Кирил Ефремов
„Оттука почнува злочинот
на љубовта“ — репродукција
Нова Македонија, Скопје, 14.
08. 1977

Т. /Ташко/ Ш. /Ширилов/
Гиганска изложба на ДЛУМ
Вечер, Скопје, 03. 11. 1977

М. М.
Масовна изложба на ДЛУМ
Нова Македонија, Скопје, 04.
11. 1977

К. Клетников
Без принцип на селекција
Млад Борец, Скопје, 16. 11.
1977

Т. Б.
Отворена традиционална
ликовна изложба
Нова Македонија, Скопје, 15.
11. 1977

Кирил Ефремов
Изложба на Мите Павловски,
11—20. 10. Штип
вовед во каталог

(Т. Б.)
Изложба на ДЛУШ
Нова Македонија, Скопје, 14.
11. 1978

Н. Радически
Кон изложбата на ДЛУМ
Студенски Збор, Скопје, 03.
11. 1979

Владимир Величковски
Не изостанаа интересни
остварувања
Нова Македонија, Скопје, 04.
11. 1979

Соња Абациева-Димитрова
Нешто треба да се менува
Комунист, Скопје, 21. 12. 1979

Паскал Гиелвски
Што е тоа цртеж
Вечер, Скопје, 24. 12. 1979

Н. Радически
Кон изложбата на
македонскиот цртеж
Студенски Збор, Скопје, 28.
28. 12. 1979

Кирил Ефремов
„Цивилизација I“ —
репродукција
Нова Македонија, Скопје, 27.
01. 1980

Кирил Ефремов
„Кршење на големото јајце“
— репродукција
Нова Македонија, Скопје, 24.
02. 1980

Кирил Ефремов
„Цивилизација“ —
репродукција
Вечер, Скопје, 11. 04. 1980

Коста Поповски
Луѓе во фокусот-
Цивилизација
Вечер, Скопје, 11. 04. 1980

Vladimir Veličkovski
Tradicionalno u novom
Vjesnik, Zagreb, 29. 04. 1980

Богдан Мусовиќ
Оправдано здружување и
уметничко постоење
Нова Македонија, Скопје, 15.
06. 1980

Борко Зафировски
„Смотра со ново на својот
континуитет“
Просвета, Скопје, 02. 06. 1980

Анонимус
„Награда и пофалница“
Просвета, Скопје, 02. 06. 1980

Паскал Гиелвски
Нова појава и вредности
Вечер, Скопје, 28, 29 и 30.
11. 1980

Л. В.
Годишна изложба на здру-
жението на карикатуристите
на Македонија
Студенски Збор, Скопје, 29.
12. 1980

Анонимус
Практика
Вечер, Скопје, 30. 12. 1980

Борис Петковски
Современо македонско
сликарство
Македонска ревија, Скопје,
1981

Анонимус
Премиера на „Картотека“
Нова Македонија, Скопје, 06.
02. 1981

(С. Ѓ.)
Македонска графика и цртеж
во Нови Сад и Загреб
Нова Македонија, Скопје, 20.
02. 1981

Анонимус
Преставување
Вечер, Скопје, 26. 03. 1981

Анонимус
Премиера на сценската игра
„Јана“
Нова Македонија, Скопје, 27.
03. 1981

Анонимус
Изложби на уметнички
слики
Макпетрол, Скопје, ... 04 —
05, 1981

Коста Поповски
Преставување
Вечер, Скопје, 25. 05. 1981

К. Бојациски
Сликари у „Астибу“
Борба, Белград, 02. 06. 1981

Паскал Гилевски
Уметност и револуција
Просветена жена, Скопје, 06.
1981

(Н. Н.)

На 20-ти август започнува со
работа Биеналното студио на
цртеж во Штип
Солидарност, Штип, 01. 08.
1981

Н. Накова
Почнува Биеналното
Студио за цртеж
Нова Македонија, Скопје, 14.
08. 1981

Н. Бојациски
Републичко бијенале цртежа
Новости, Белград, 19. 08. 1981

(Н. Н.)

Никола Гвозденовиќ
Солидарност, Штип, 08. 10.
1981

Иван Бојациски
Биенале цртежа
Борба, Белград, 11. 09. 1981

Анонимус
Изложба на карикатури
Нова Македонија, Скопје, 13.
11. 1981

Анонимус
Живко Козар карикатурист
на годината
Вечер, Скопје, 13. 11. 1981

Т. /Ташко/ Ш. /Ширилов/
Доделени наградите на
ДЛУМ—81
Вечер, Скопје, 28, 29 и 30. 11.
1981

Anonimus
Izlaže 120 umjetnika
Večernji List, Zagreb, 02. 12.
1981

С. /Софија/ Ѓ. /Ѓуровска/
Доделени традиционалните
награди
Нова Македонија, Скопје, 03.
12. 1981

Владимир Величковски
Без селекција
Нова Македонија, Скопје, 09.
12. 1981

Владимир Величковски
Предностите на цртежот
Нова Македонија, Скопје, 20.
12. 1981

Симон Гавровски
„Театар со љубов“
Театарски гласник, Скопје,
1981, бр. 15, стр. 29—30

Соња Абаџиева-Димитрова
Различни остварувања
Комунист, Скопје, 15. 01. 1982

Анонимус
Нови дела
Вечер, Скопје, 10. 05. 1982

Коста Поповски
Луѓе во фокусот — нови дела
Вечер, Скопје, 10. 05. 1982

М. П.
Осмислена афирмација
на цртежот
Екран, Скопје, 28. 05. 1982

Т. /Ташко/ Ш. /Ширилов/
Председател Драгутин
Аврамовски-Гуте
Вечер, Скопје, 07. 06. 1982

С. /Софија/ Ѓ. /Ѓуровска/
Афирмација на ликовната
мисла
Нова Македонија, Скопје, 08.
06. 1982

Паскал Гилевски
Вредни резултати
Вечер, Скопје, 16. 06. 1982

Владимир Величковски
Почеток што ветува
Нова Македонија, Скопје, 11.
06. 1982

Анонимус
Студио
Вечер, Скопје, 23. 06. 1982

Коста Поповски
Луѓе во фокусот-студио
Вечер, Скопје, 23. 06. 1982

Кирил Ефремов
Цивилизација I —
репродукција
Нова Македонија, Скопје, 19.
09. 1982

Владимир Величковски
Што всушност се менува
Нова Македонија, Скопје, 01.
12. 1982

Паскал Гилевски
Резултати на повидок
Вечер, Скопје, 06. 12. 1982

Паскал Гилевски
Подем на цртежот
Вечер, Скопје, 20. 12. 1982

С. /Софија/ Гуровска
Интезивирана активност
Нова Македонија, Скопје, 13.
01. 1983

Л. М.
Премиера на „Девет врати“
Нова Македонија, Скопје, 20.
01. 1983

С. /Софија/ Гуровска
Изложби на лицитација
Нова Македонија, Скопје, 30.
01. 1983

Анонимус
Современост 10
Нова Македонија, Скопје, 01.
03. 1983

Анонимус
Ракатка
Вечер, Скопје, 04. 03. 1983

В. Саздова
Жариште на уметноста
Вечер, Скопје, 09. 03. 1983

Кирил Ефремов
„Легенда за лебот“ —
репродукција
Нова Македонија, Скопје, 13.
03. 1983

Винка Саздова
Поблиску до себе и до
вистината
Вечер, Скопје, 02. 04. 1983

Анонимус
Продажна изложба на слики
Нова Македонија, Скопје, 02.
09. 1983

Коста Поповски
Луѓе во фокусот — средби
Вечер, Скопје, 22. 11. 1983

Драган Павловиќ
Јас цртам, ти црташ
Млад Борец, Скопје, 23. 11.
1983

В. С.
Врачени наградите за
„Цртеж 83“
Вечер, Скопје, 04. 12. 1983

С. /Софија/ Г. /Гуровска/
Традиционални награди на
„ДЛУМ — цртеж 83“
Нова Македонија, Скопје, 10.
12. 1983

Владимир Величковски
Местимични суптилности
Нова Македонија, Скопје, 21.
12. 1983

КАТАЛОГ
CATALOGUE

10114141
11111111

1. „Мементо“, 1976/77
„Memento“
масло на платно
дим. 100 x 120
сиг. доле лево К. Ефрем
1976/77 (латиница)
сопственост на Ванчо
Самоников
2. „Лето“, 1976/82
„Summer“
масло на платно
дим. 100 x 120
сиг. доле десно К. Ефрем
1976/82 (латиница)
сопственост на авторот
3. „Цивилизација I“, 1977
Civilization I“
масло на платно
дим. 120 x 100
сиг. доле лево К. Ефрем
сопственост на авторот
4. „Метез“, 1977/78
„Disturbance“
масло на платно
дим. 120 x 100
сиг. доле лево К. Ефрем
1977/78 (латиница)
сопственост на авторот
5. „Делириум“, 1978/79
„Delirium“
масло на платно
дим. 120 x 100
сиг. доле лево К. Ефрем
1978/79 (латиница)
сопственост на авторот
6. „Меганополис“, 1979
„Megalopolis“
масло на платно
дим. 135 x 120
сиг. доле лево К. Ефрем
1979 (латиница)
сопственост на авторот
7. Катаклизма“, 1979
„Cataclysm“
гваж
дим. 100 x 071
сиг. доле лево К. Ефрем
1979 (латиница)
сопственост на авторот
8. „Загрозен простор“, 1980
„The Threaten Space“
масло на платно
дим. 100,5 x 135
сиг. доле лево К. Ефрем
1980 (латиница)
сопственост на авторот
9. „Корнење на мракот“,
1980
„Pulling of the Darkness“
масло на платно
дим. 100 x 120
сиг. доле лево К. Ефрем
1980 (латиница)
10. „Експлозија на
видокругот“, 1980
„Explosion of the
Perspective“
масло на платно
дим. 80 x 100
сиг. доле лево К. Ефрем
1980 (латиница)
сопственост на авторот
11. „Оаза“, 1980
„Oasis“
масло на платно
дим. 80 x 100
сиг. доле лево К. Ефрем
1980 (латиница)
сопственост на авторот
12. „Обнова“, 1980
„Restoration“
масло на платно
дим. 80 x 100
сиг. доле лево К. Ефрем
1980 (латиница)
сопственост на авторот
13. „Поплава“, 1980
„Flood“
масло на платно
дим. 100 x 120
сиг. доле лево К. Ефрем
1980 (латиница)
сопственост на авторот
14. „Депонија инфериум“,
1980/81
„Deponija Inferium“
масло на платно
дим. 100,5 x 135
сиг. доле лево К. Ефрем
1980/81
сопственост на авторот
15. „Воден“, 1981
„Wet“
масло на платно
дим. 100 x 080
сиг. доле лево К. Ефрем
1981 (латиница)
сопственост на авторот
16. „Бура“, 1981
„Storm“
масло на платно
дим. 100 x 080
сиг. доле лево К. Ефрем
1981 (латиница)
сопственост на авторот
17. „Светлосн флуид“, 1981
„Light Fluid“
масло на платно
дим. 080 x 100
сиг. доле лево К. Ефрем
1981 (латиница)
сопственост на авторот
18. „Метастаза“, 1981
„Metastasis“
масло на платно
дим. 100 x 120
сиг. доле лево К. Ефрем
1981 (латиница)
сопственост на авторот

19. „Ослободена светлина“, 1981
„Freed Light“
гваж
дим. 100 x 071
сиг. доле лево К. Ефрем
1981 (латиница)
сопственост на авторот
20. „Запретан град“, 1981
„The Buried City“
гваж
дим. 100 x 071
сиг. доле лево К. Ефрем
1981 (латиница)
сопственост на авторот
21. „Депонија“, 1981
„Deponia“
гваж
дим. 100 x 071
сиг. доле лево К. Ефрем
1981 (латиница)
сопственост на авторот
22. Згариште“, 1981
„Site of Fire“
гваж
дим. 100 x 071
сиг. доле лево К. Ефрем
1981 (латиница)
сопственост на авторот
23. „Стремеж“, 1981
„Aim“
гваж
дим. 100 x 071
сиг. доле десно К. Ефрем
81 (латиница)
сопственост на авторот
24. „Пароксизам“, 1982
„Paroxsism“
масло на платно
дим. 100 x 100
сиг. доле лево К. Ефрем
1982 (латиница)
сопственост на авторот
25. „Дрво на животот“, 1982
„The Tree of life“
масло на платно
дим. 100 x 100
сиг. доле лево К. Ефрем
1982 (латиница)
сопственост на авторот
26. „Поделен круг“, 1982
„Devided Circle“
масло на платно
дим. 100 x 100
сиг. доле десно кон
средина К. Ефрем
1982 (латиница)
сопственост на авторот
27. „Вознемирен предел“, 1982
„Uneasy Region“
масло на платно
дим. 100 x 120
сиг. доле лево кон
средина К. Ефрем
1982 (латиница)
сопственост на авторот
28. „Сонот на рибарот —
триптик, 1982/83
„The Fishermans Dream“
масло на платно
дим. 100 x 240
сиг. доле десно К. Ефрем
1982/83
сопственост на авторот
29. „Феминскиња“,
„Feminist“
масло на платно
дим. 100 x 100
сиг. доле лево К. Ефрем
1982/83 (латиница)
сопственост на авторот
30. „Реинкарнација“, 1982/83
„Reincarnation“
масло на платно
дим. 100 x 100
сиг. доле лево К. Ефрем
1982/83 (латиница)
сопственост на авторот
31. „Автопсихогенеза“,
„Autopsyhogenesis“
масло на платно
дим. 080 x 100
сиг. доле лево К. Ефрем
1983 (латиница)
сопственост на авторот
32. „Во мене“, 1983
„I me“
масло на платно
дим. 100 x 100
сиг. доле лево К. Ефрем
1983 (латиница)
сопственост на авторот
33. „Автохигиена на
пејзажот“, 1983
„Autohygiene of the
Landscape“
масло на платно
дим. 100 x 080
сиг. доле лево К. Ефрем
1983 (латиница)
сопственост на авторот
34. „Недофат“, 1981/84
„Unreashable“
масло на платно
дим. 100 x 120,5
сиг. доле лево К. Ефрем
1981/84 (латиница)
сопственост на авторот

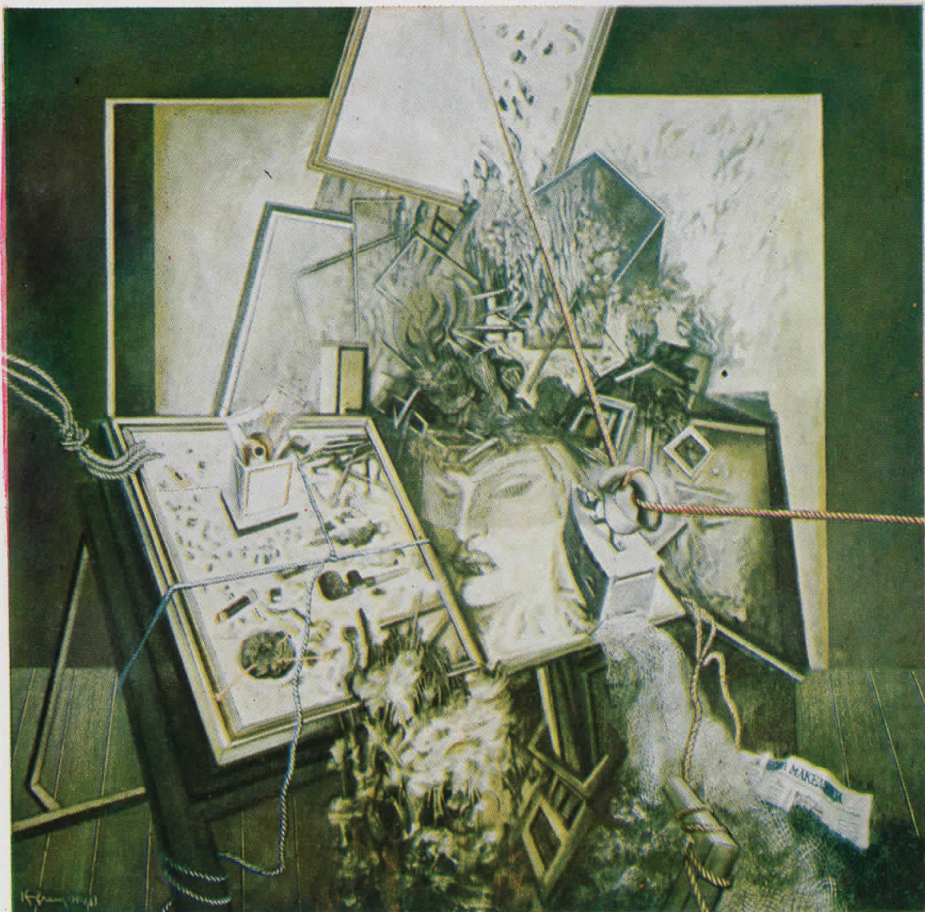
**РЕПРОДУКЦИИ
REPRODUCTIONS**

„Делириум“
»Delirium«

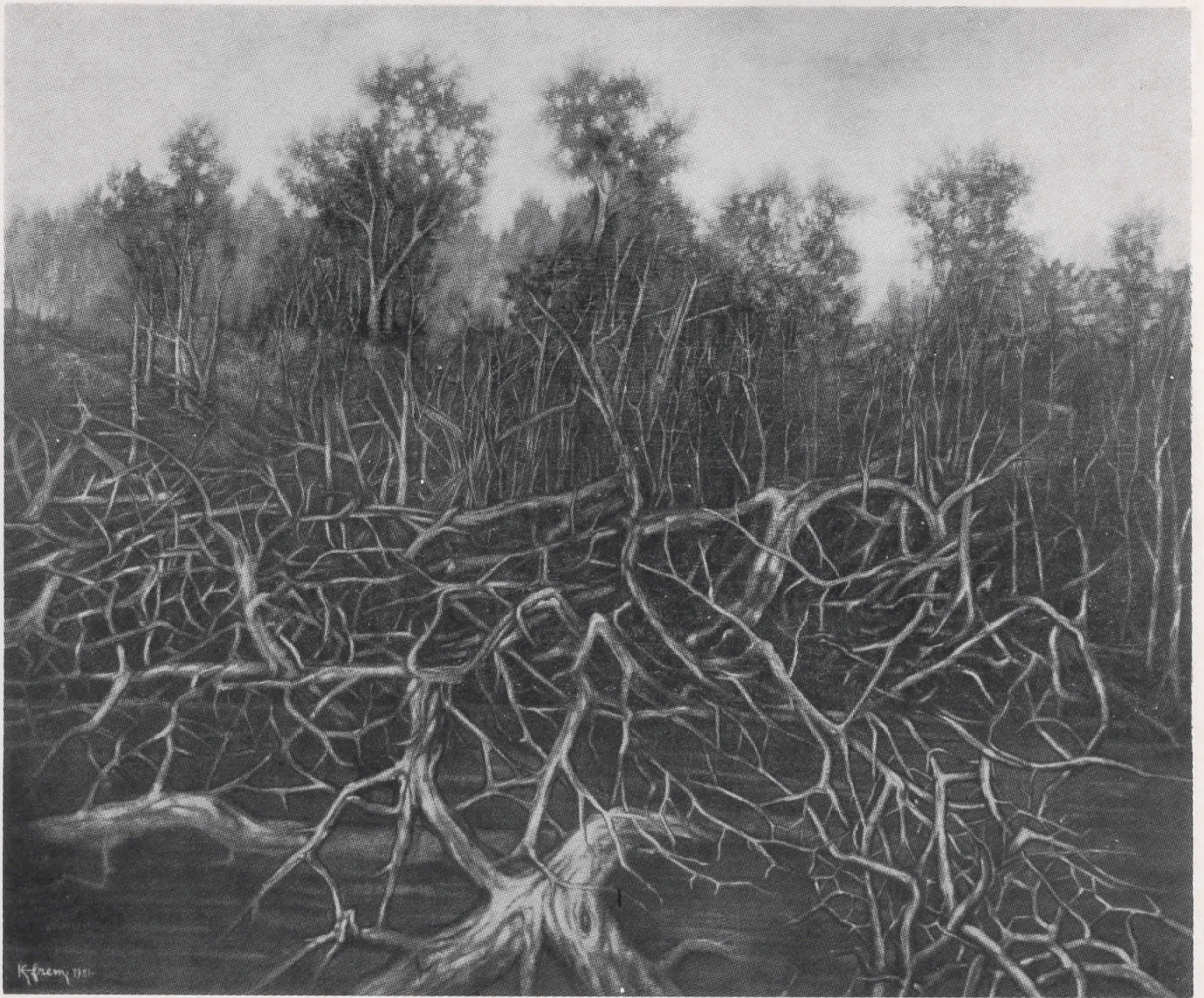
Депонија
Deponium

„Феминискиња“
»Feminist«

„Загрожен простор“
»The Threaten Space«

Корнење на мранот
Eradication of the darkness

Автогенеза
Autogenesis

„Параксизм“
»Paroxysm«

„Реимнорнација“
»Reincarnation«

„Мемеито“
»Memento«

ЗИК ЦРВЕНА СВЕЗДА
ООЗТ ВИНАРСКА ВИЗБА
ШТИП

ПРОИЗВЕДУВА ЗА ВАС:

Makedonsko Crveno
Samotok KARDINAL
SMEDEREVKA ŽILAVKA

Kampuri Astibo BOŽUR

RIZLING KRATOŠIA
LOZOVA KOMOVA

VINJAK
ALEKSANDAR

VODKA

SLIVOVA

MASTIKA

